

Jindřich Kulhavý: Ukrajinizace školství v plném proudu

- CZ24 News | 6. listopadu 2022

ČESKO: Československé školství bylo chloubou socialistického režimu. Bezplatné vzdělávání pro každého rozdělené do několika stupňů a počínající již od malička jeslemi, dále následovaly školky, základní, střední a vysoké školy vyvážené doplněné učňovskými střediskami nabízely široké spektrum možností dosažení dostatečného množství různých dovedností včetně manuálních u těch, kteří ctili řemeslo. Můžeme sice kriticky nahlížet na jistou ideologickou výchovu, nicméně občanská nauka byl jeden z mnoha předmětů, navíc nijak zvláště ceněná, a při troše štěstí na normálního pedagoga otvírala i ona možnost k různě ohraničené diskusi.

Výhodou školství v dobách socialismu a několika letech po něm byla vysoká úroveň vědomostí většiny pedagogů a široký rozsah předmětů. Ne každý má před sebou dráhu matematika, chemika či fyzika, přesto dokázaly naše školy vychovat řadu odborníků. Větší důraz byl kladen na praktickou odbornost a rozhodně z různých stupňů vycházeli především budoucí praktici. Na rozdíl ode dneška, kdy humanitní obory chrlí tisíce nepotřebných absolventů často končících za pultem producentů nejdlejšího jídla typu McDonalds, případně v rozbujelém neziskovém sektoru či jako otroci nadnárodních koncernů v jejich kancelářích. Těch skutečně produktivních noviců je stále méně. Učňovské obory většinou zanikly a řemeslo u nás umírá. Není to jen robotizací výroby, ale také neochotou mladých pracovat rukama. Každý sám sebe vidí při přebírání vysoké výplaty předávané v teplé kanceláři umístěné v luxusní a moderní rezidenci, takže představa omšelých montérek a bolavých zad unavených z ohýbání se pod nefungující dřez či stroj mládež nijak nepřitahuje. Naopak život lehkoživků pracujících pro Člověka v tísní, v bankovním sektoru či kancelářích některé organizace podporované Sorosem, v prolhaném médiu nebo ve státním sektoru umožňujícím dvouhodinový oběd, 20x denně pauzu na cigárko a 13.plat je jistě solidním lákadlem pro většinu pubescentů. Každý se vidí v manažerské funkci, luxusním domu a v před ním zaparkovaném ferrari.

I přes výše uvedené patří stále naše školství svou úrovní k těm vyspělým. Částečně jej degradovalo období covidu a snaha převést výuku ze škol do domovů, nicméně doufejme, že se něco podobného už nikdy opakovat nebude. Sociální kontakty a možnost komunikace mezi učiteli a žáky jsou prioritní pro vývoj mládeže. Přestože už dávno bylo upuštěno od fyzických trestů, někdy lze konstatovat - bohužel, přesto mají pedagogové zásadní vliv na formování osobnosti. Tou se často člověk narodí, nicméně její další vývoj závisí často právě na odborné práci s ní. Od toho tu jsou mimo rodičů právě lidé ve školství, případně trenéři. Občas se stane, že skřípe jistá kompaktnost mezi pedagogem (trenérem) a dítětem, to se dá ale řešit. Všeobecně je však škola tím, co doplňuje rodičovskou péči. Život pedagogů není jednoduchý, rozdílnost charakterů dětí je obrovská a vše sladit ve fungující třídu a společnost je často nadlidský výkon. I proto je třeba si většiny učitelů a profesorů vážit, byt existují výjimky. Ty se týkají především těch z nich, kteří nad znalosti v oboru povyšují různé ideologie a snaží se je svěřeným žákům a studentům vnutit a ovlivnit jimi jejich myšlení.

Bohužel indoktrinace byla vždy součástí školství. Za komunistů se ve školách prosazovalo socialistické myšlení a za svatou trojici byli představováni Marx, Engels a Lenin, po roku 1989 to byla amerikanizace pseudodemokratického myšlení, co ovládlo školy, později euronijní názorový proliberární směr. A nyní tu máme prosazování ukrajinizace školství. V zájmu pronikání Ukrajinců do naší společnosti vedoucího k jejímu rozkladu je přetvářeno i naše dosud vyspělé školství. Jeho úroveň má být záměrně razantně snižována tak, aby se přiblížila tomu na Ukrajině. O vzdělávání v této

východoevropské zemi jdou přitom legendy. A ne zrovna příznivé. Nejde jen o silně podporovaný nacionalismus často dovedený až k budování fašistických základů, nedostatky jsou všeobecně i v důležitých předmětech, jako je matematika, fyzika a další podstatné předměty. O to větší riziko představuje momentální plán vlády nechat u nás léčit lékaře pouze s ukrajinskými diplomy, které tam lze snadno zakoupit, nikoliv získat pečlivým studiem.

Pokud by tedy pád našeho vzdělání měl být dorovnáním toho, jaké mají mladí Ukrajinci, odnesly by to naše děti mnohem razantněji, než s čím se setkáváme my dospělí při kontaktu s tímto národem a jeho dopadem. Je třeba upozornit na to, že jsme teprve na počátku prorůstání ukrajinské kriminality do naší. Umístit do našich škol desítky tisíc mladých Ukrajinců, navíc v době uměle vytvořené ekonomické a energetické krize, tedy právě nyní, kdy jsou snižovány počty nepedagogických pracovníků ve školství a pedagogům jsou nedostatečně rekordní inflaci dorovnané platy, je jich málo a řada z nich už ani nemá pedagogické vzdělání, je zločinem na našem národu. Ten se momentálně nachází v obrovské defenzívě a musí být připraven pro budoucnost, tedy pokud se chce vrátit opět tam, kde před rozkradením Československa byl. K tomu potřebuje solidní školství.

Učitelé již pochopili, že se musí naučit politikům bránit a vynecháme-li ty, kteří vidí budoucnost v podlehnutí ovlivňování škol politickými neziskovkami, jsou ti ostatní stateční důležitou složkou národního obrození a budoucnosti této země. Ukrajinizace českého školství je nepřípustná a nesmíme ji nechat dopustit. To říkáme my jako rodiče a podepisují se pod to i učitelé mající naši důvěru. Ukrajinci nikdy nebudou mít snahu začlenit se do naší společnosti. Na rozdíl od Asiatů, kvůli kterým se školství nijak nezměnilo, přesto se stali součástí naší země a jejich nová generace už často pracuje, byť někdy specificky, i mimo svou komunitu. Existuje dokonce petice mířící proti ukrajinizaci školství a na přiloženém videu se dozvíte o něco více. Podpoříte naše učitele?

<https://aliancenarodnichsil.cz/tagy/petice/>

AUTOR. Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)